

ترنویو شچکا

ترویج حکما

افسانه‌های روسی
نقل قول از ایلینا گوستوی

ترجمه از سارا آزادی پور
آرایش کتاب از بولیان کورونین

بنگاه نشریات رادوگا
مسکو

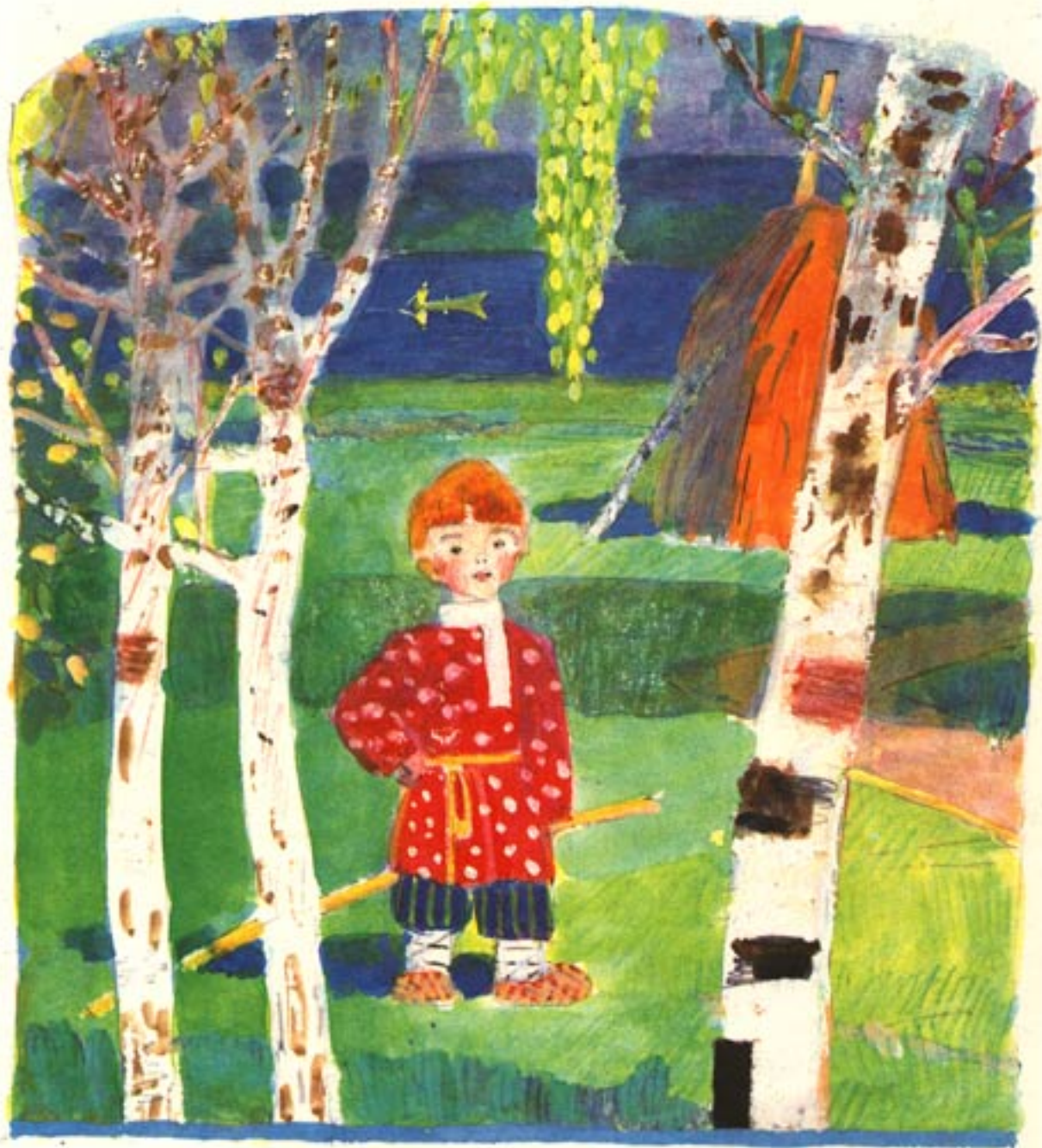
یکی بود یکی نبود. زن و شوهر پیری بودند که بعد از گذشت سالها
فرزندی نداشتند.
روزی آنها قالب چوبی ساختند، آنرا قنناق کرده و در حالیکه این
قالب چوبی را تکان میدادند برایش لالائی میخواندند:

— فرزندم تریوشچکا، بخواب، بخواب،
همه پرستوها خوابیدند،
چلچله‌ها خوابیدند،
سنباب‌ها خوابیدند،
روباه‌ها خوابیدند،
تریوشچکای ما نیز،
باید بخوابد!

قالب چوبی را تکان میدادند و برایش زمزمه میکردند، و بجای قالب
چوبی پسرک تریوشچکا مثل تمشک خوشگل و زیبا بزرگ میشد.
پسرک بزرگتر و عاقلتر میشد. پیرمرد برایش قایق کوچکی ساخت
و قایق را سفید و پاروها را قرمز رنگ کرد.

تریوشچکا توی قایق نشست و گفت:
— قایق کوچولو، قایق کوچولو، برو آن دورها؛
قایق کوچولو، برو آن دورها.
قایق آن دور دورها رفت. تریوشچکا به ماهیگیری پرداخت. مادرش
هر روز برای او شیر و پنیر میبرد.

مادر به ساحل آمده صدا می‌کرد:
— تریوشچکا، پسرکم،
به ساحل بیا، به ساحل بیا.
من برای تو آب و غذا آورده‌ام.

تریوشچکا از دور صدای مادرش را می شنید و به ساحل می آمد. مادر ماهی را میگرفت و به تریوشچکا آب و غذا میداد، پیراهن و کمر بندش را عوض میکرد. بعداً تریوشچکا دوباره برای ماهیگیری میرفت. پیرزن جادوگر از این موضوع باخبر شد. او به ساحل آمد و با صدای وحشتناکی صدا کرد:

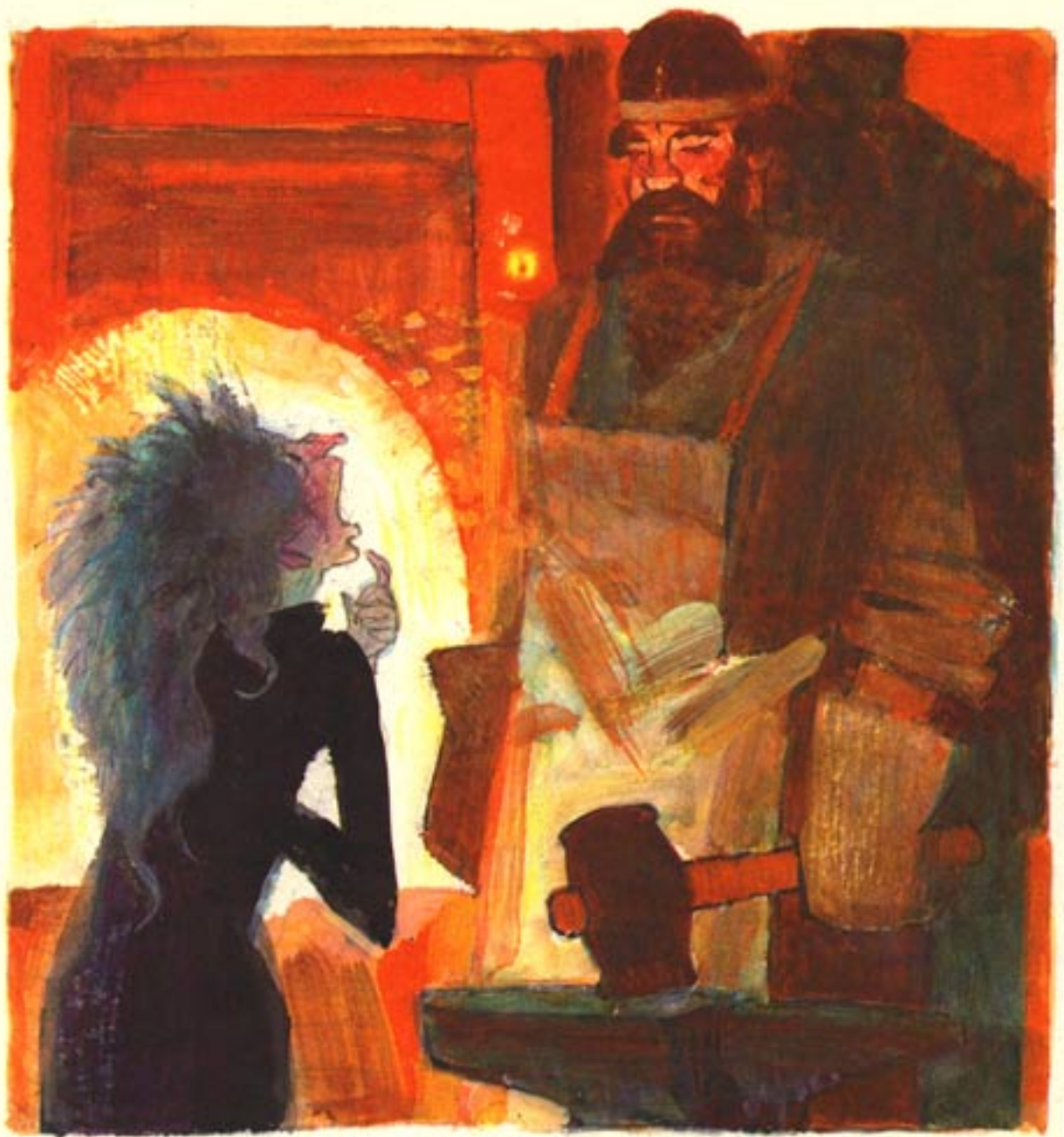

— تریوشچکا، پسرکم،
به ساحل بیا، به ساحل بیا،
من برای تو آب و غذا آورده‌ام.
تریوشچکا متوجه شد که این صدای مادرش نیست و گفت:
— قایق کوچولو، قایق کوچولو، دورتر برو،
این مادرم نیست که مرا صدا می‌کند.

آنوقت پیرزن جادوگر پیش آهنگر دوید و از آهنگر خواست که
گلویش را طوری درست کند که صدایش مانند مادر تریوشچکا بشود.
آهنگر گلویش را درست کرد.

پیرزن جادوگر دوباره به ساحل آمد و با صدائی که هیچ تفاوتی با
صدای مادر تریوشچکا نداشت او را صدا کرد:
- تریوشچکا، پسرکم،
به ساحل بیا، به ساحل بیا،
من برای تو غذا و آب آورده‌ام.

تریوشچکا او را با مادرش اشتباهی گرفت و به ساحل آمد. پیرزن جادوگر با پنجه‌هایش او را گرفت و توی کیسه انداخت و دوید. او را به کلبه‌ای که روی پای مرغ ایستاده بود آورد و به دخترش آلونکا گفت که تنور را روشن و تریوشچکا را سرخ بکند. و خودش دوباره برای شکار رفت. آلونکا تنور را داغ‌داغ کرده به تریوشچکا گفت: - روی پارو دراز بکش. او روی پارو نشست، دستها و پاهایش را به اطراف باز کرد که نتواند داخل تنور بشود.

آلونکا به او گفت :
— اینطوری دراز نکش.
— آخر من بلد نیستم — نشان بده چطوری...
— آنطور که گربه‌ها و سگها میخوابند، همانطور تو دراز بکش.
— تو خودت دراز بکش و به من یاد بده.
آلونکا روی پارو نشست و تریوشچکا او را توی تنور هل داد، در
تنور را بست و خودش از کلبه خارج شد و بالای یک درخت بلند بلوط
رفت.
پیرزن جادوگر بسرعت بخانه آمد، در تنور را باز کرد، دخترش آلونکا

را بیرون آورد و خورد و تمام استخوانهایش را پاک کرد. بعد به حیاط رفت و شروع به غل خوردن روی چمنها کرد.

غل میخورد و غل میخورد و با خودش حرف میزد:
— من که گوشتهای تریوشچکا را خوردم، غل میخورم، غل میخورم.
تریوشچکا از بالای درخت به او جواب داد:
— تو که گوشتهای آلونکا را خوردی، غل بخور، غل بخور!
پیرزن جادوگر گفت:
— آیا برگها نیستند که اینطوری صدا میکنند؟

و دوباره گفت:
— من که گوشت‌های تریوشچکا را خوردم، غل میخورم، غل میخورم.

تریوشچکا تکرار کرد:

— تو که گوشت‌های آلونکا را خوردی، غل بخور، غل بخور!
پیرزن جادوگر نگاه کرد و او را بالای درخت بلند بلوط دید. با شتاب
رفت با دندان درخت را بکند. با دندانهایش درخت را کند و کند تا اینکه
دو تا از دندانهای بالائیش را شکست و دوان دوان پیش آهنگر رفت.

به آهنگر گفت:
— آهنگر، آهنگر! برای من دو تا دندان آهنی بساز.
آهنگر دو تا دندان آهنی برای او ساخت.
پیرزن جادوگر برگشت و دوباره شروع کرد با دندانهایش درخت
را کندن. آنقدر درخت را کند تا دو تا از دندانهای پائینش شکست.

دوان دوان پیش آهنگر رفت.
— آهنگر، آهنگر! دو تا دندان دیگر برایم بساز.
آهنگر دو تا دندان دیگر برایش ساخت.
پیرزن جادوگر برگشت و دوباره شروع کرد با دندانهایش درخت را
کندن. تکه‌هایی از درخت به اطراف می‌پریدند.
درخت بلوط صدا میکرد و به اطراف خم میشد.
چه باید کرد؟ تریوشچکا دید که غازها پرواز میکنند و از آنها خواهش
کرد نجاتش بدهند:

— غازه‌های من، غازه‌ها!
مرا روی بالهایتان ببرید،
مرا پیش مادر و پدرم ببرید!

غازه‌ها جواب دادند:

— گا—گا، غازه‌های گرسنه‌تر از ما پشت سرمان پرواز میکنند، آنها
تو را میبرند.
پیرزن جادوگر با دندان درخت را می‌کند و میکند، به تریوشچکا نگاه
کرده و لب‌هایش را می‌لیسید و مزه مزه میکرد و دوباره کارش را ادامه
میداد...

گروه دیگری از غازها پرواز میکردند. تریوشچکا از آنها خواهش کرد
نجاتش بدهند:

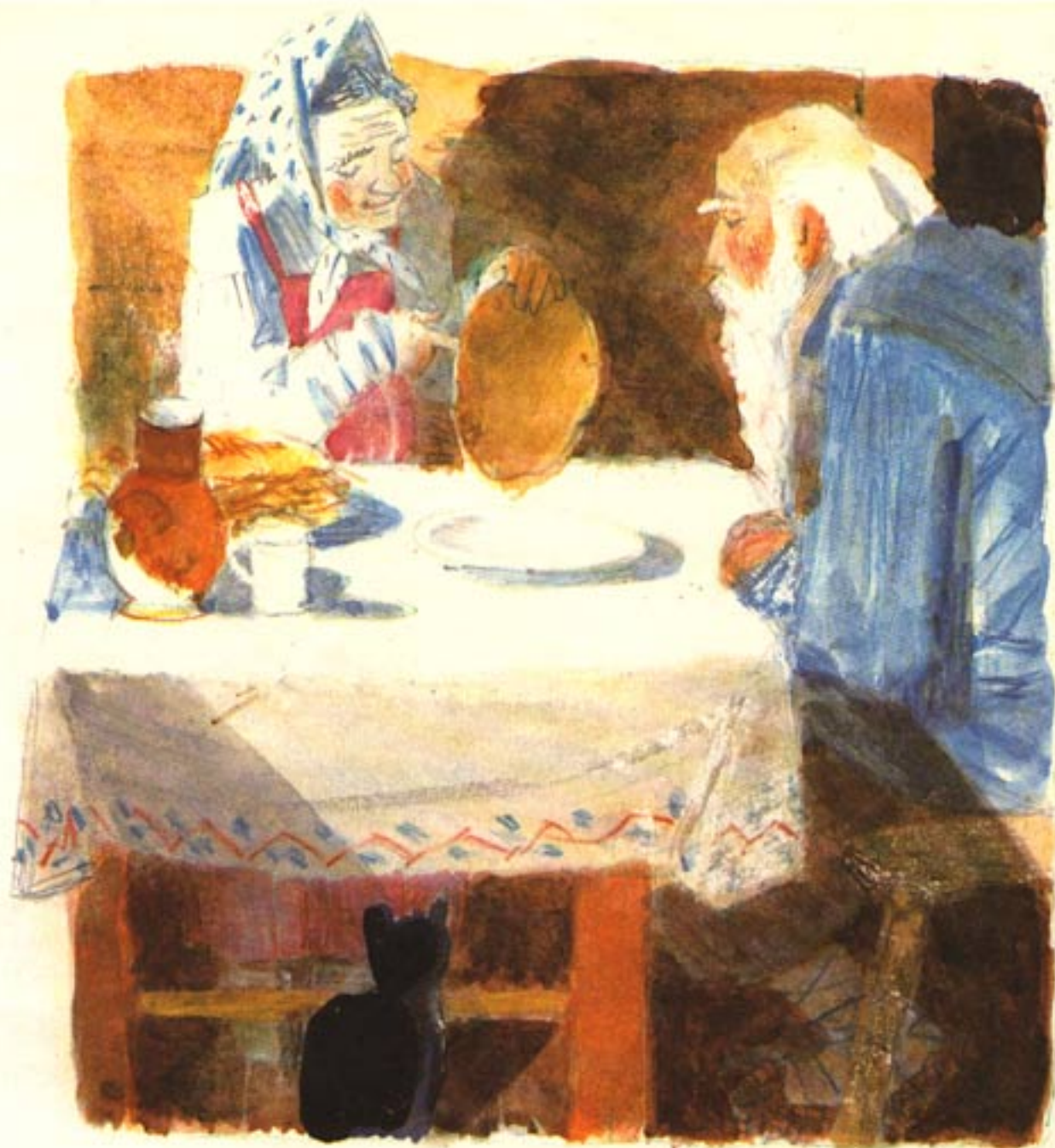
— غازه‌های من، غازها!
— مرا روی بالهایتان ببرید،
— مرا پیش مادر و پدرم ببرید!

غازها جواب دادند:
— گا—گا، غاز کوچک و کم‌پری پشت سر ما پرواز میکند، او
تو را خواهد برد.

دیگر چیزی از کار کردن پیرزن جادوگر باقی نمانده بود. کم مانده
بود درخت بیفتد.
غاز کوچک کم‌پر می‌پرید و تریوشچکا از او خواهش کرد نجاتش
بدهد:

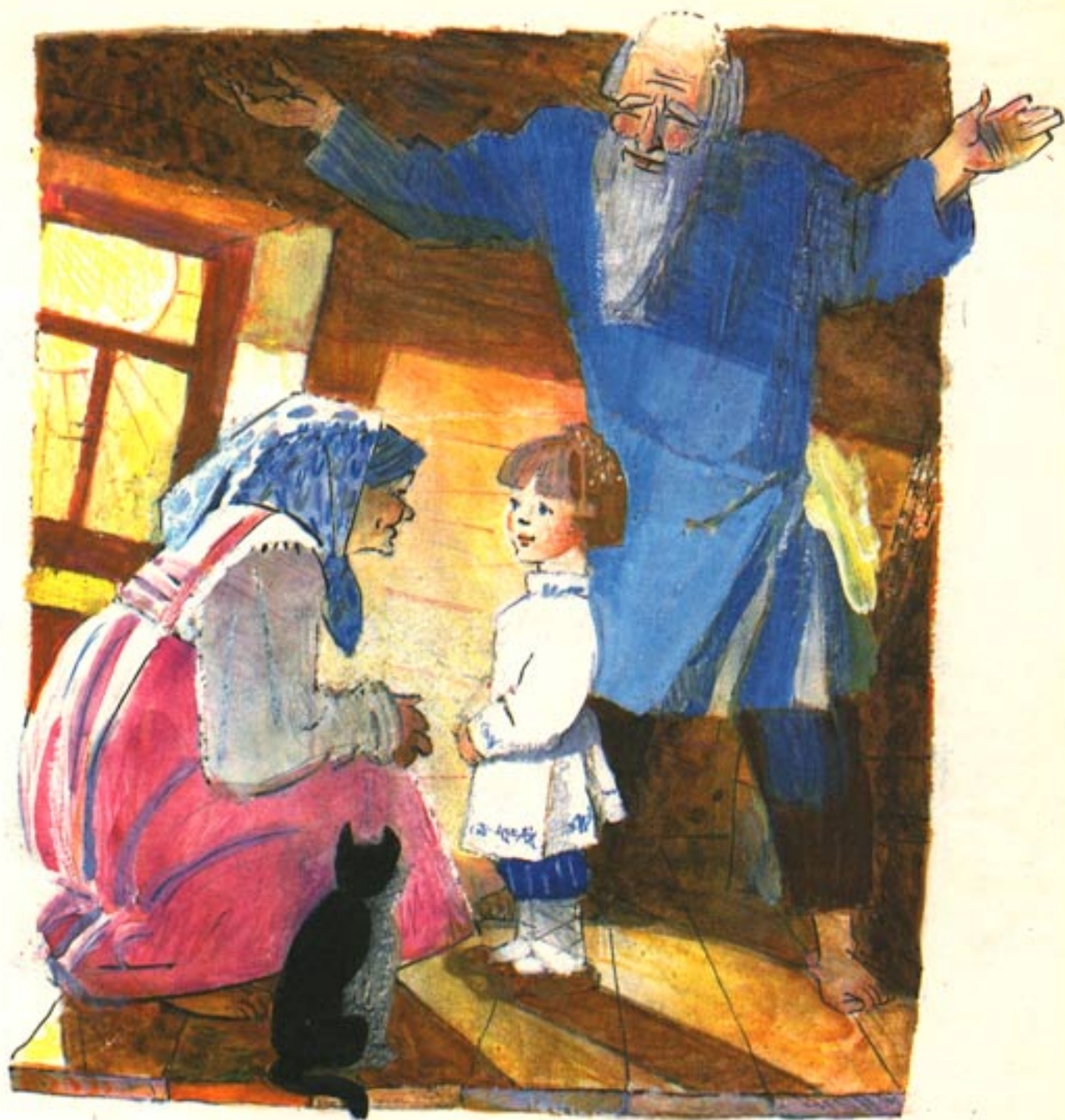

— ای غاز من! مرا ببر، مرا روی بالهایت بنشان و پیش مادر و
پدرم ببر!
غاز کوچک دلش برای پسرک سوخت و او را روی بالهایش گذاشت،
بالهایش را تکان داد، پرواز کرد و او را بخانه برد.

آنها بطرف خانه پرواز کردند و روی چمن فرود آمدند.
مادر پیر برای یادبود تریوشچکا نان گرده پخت و به شوهرش گفت:
— پدر، این گرده نان برای تو و این یکی برای من.

و تریوشچکا از زیر پنجره گفت:
- پس گرده نان من کو؟
مادر پیر صدای تریوشچکا را شنید و گفت:
- پدر، نگاه کن، ببین چه کسی نان میخواهد؟

پیرمرد از خانه خارج شد و تریوشچکا را دید. او را نزد مادر آورد و شادی به خانه باز گشت.
غاز کوچک کم‌پر را غذا و آب دادند و آزادش کردند. بالهایش بزرگ و قوی شدند. او همیشه در جلو گروه غازها پرواز میکرد و هرگز تریوشچکا را از یاد نمیبرد.

ТЕРЕШЕЧКА

Русская народная сказка

На персидском языке

© ینگه نشریات و دستکایا لیتراتورا، سال ۱۹۷۳
© ترجمه بزبان فارسی، ینگه نشریات و رادوگاه، سال ۱۹۸۷
چاپ اتحاد شوروی

بکونشریات لوهکا